

1844 година — Първичка българска граматика. Съ срѣдства отъ продажбата на граматиката и спестявания отъ учителството, той отишелъ въ Лайпцигъ да продължи образованието си и издалъ на 20 априлъ 1846 г. „Българскій Орелъ“, Извѣстникъ гражданскій търговскій и книжовенъ¹. „Българ. орелъ“ е излизалъ на 4 стр. форматъ 2°. Настоятели е ималъ въ Букурещъ, Свищовъ, Карлово, Калюферъ, Пловдивъ, Цариградъ. Вестникътъ е печатенъ въ „Тискарницѣтъ на Брейткопфа и Хертеля“, трѣбвало да излиза два пѣти въ месеца, при абонаментъ „52 гроша Турски или 14 цванцигеря Австрийски напредъ платени.“

Отъ него излѣзли, обаче, всичко 3 броя, вториятъ на 20 септемврий 1846 г. съ название „Българскій народенъ извѣстникъ“. За да промѣни името на вестника си, Богоровъ вѣроятно се е повлиялъ отъ една критична бележка на Априловъ, въ която се казва, че по-добре би било Богоровъ да назове вестника си „Българска пчела“ или „Българскій извѣстникъ“²) или пъкъ, както допуска Пундевъ — виждайки, че не може да изпълни обещанията, дадени въ програмата и въ подзаглавието на „Българскій Орелъ“ — „Извѣстникъ гражданскій, търговскій и книжовенъ.“³

Този брой е печатенъ въ „Тискарницѣтъ на Фр. Рюкманъ“. Третиятъ брой излѣзълъ презъ 1847 г., споредъ Мишевъ на 1 януарий 1847 г. съ старото заглавие: „Българскій Орелъ“³). Отъ него нѣма запазени екземпляри.

Кои сж подбудитѣ, които сж подтиквали Богорова да се реши на едно толкова трудно и рискувано предприятие далечъ отъ родината си? Безспорно, голѣмиятъ патриотъ се е решилъ да издаде вестникъ, не само вдъхновяванъ отъ идеята да помогне за културното издигане на своя народъ, а преди всичко поради страданието отъ мисълта, че сърби, гърци и ромѣни имали вестници и списания, а българитѣ нѣмали.

Въ „свикването“, печатено въ първия брой, Богоровъ съ тѣга и свито сърдце казва:

„Всичкитѣ народи около насъ си издигнахъ главитѣ и виждатъ по свѣтътъ що става и какво треба да правятъ. Власитѣ, Сърбитѣ и Грѣцитѣ затичатъ подъ покривтъ на тѣхната едвамъ станѣла слобода, за да я сличѣтъ съ другитѣ Европски народи, съ наукѣ, съ просвѣтление, съ търговия и съ занаятъ, за да захванѣтъ при другитѣ Християнски народи едно достойно за почетъ мѣсто ... И самитѣ Турци, той народъ, който най напредъ преди 400 години е дошѣлъ въ Европѣ отъ Азиятскитѣ пусти полета, самъ той

¹) Любословие, кн. 21, г. II, стр. 140.

²) Период. печатъ преди освобождението. Ч. II. стр. 11.

³) Възраждане чрезъ печата, Сб. 1000 години България, стр. 616.